

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

Wat nuttigheid is het, mijne Broeders! indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft en hij heeft de werken niet? kan dat geloof hem zalig maken? Indien er nu een broeder of zuster naakt zouden zijn en gebrek zouden hebben aan dagelijks voedsel, en iemand van u tot hen zoude zeggen: gaat heen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd; en gijlieden zoudt hun niet geven de nooddruftheden des lichaams, wat nuttigheid is dat? Alzoo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood.

Jak. 2 : 14. 15. 16. 17.

No. 22. 15 November.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	7e Jaargang 1902.
--------------------------------	---	------------------------------------

REDEVOERING

van Apostel Francis M. Lyman gehouden in de zaal
Excelsior te Rotterdam, in de avondvergadering
van Zondag, 27 Juli, 1902.

(Verlag van Iemke Kooyman.)

(Vervolg en slot van blz. 324.)

Nu gij zult u herinneren, dat men in die dagen dacht alléén het Oude Testament noodig te hebben. Was dit een veilige grond voor de Joden? Neen, een zeer onveilige grond. Zaligheid is niet in den Bijbel, maar in het onderhouden van de geboden Gods. Dit brengt zaligheid. Als de zaligheid in den Bijbel is, dan zou de wereld zeer wel behouden wezen. Alle familiën hebben eenen Bijbel. De Bijbels zijn gepubliceerd in de wereld. Ze zijn vol goede leeringen en waar de menschen overeenkomstig die grondbeginselen leven, zullen zij gezegend worden. Maar, zoo wij aan den Bijbel voldoende hebben en alles wat wij noodig hebben, welke geschiedenis hebben wij dan om de vraag te beantwoorden: Wat heeft de Schrift gedaan? De Schriften kunnen zichzelf niet eens tot de kinderen der menschen brengen. Indien dat grootsch en heilig boek onder de kinderen der menschen is, heeft het mannen noodig, die het voortbrengen. Het heeft nooit zichzelf gedrukt. Levende Godspraak is vereischt. Levende orakelen zijn vereischt om de leeringen te onderwijzen, om de verordeningen van het Evangelie te bedienen. Zonder levende orakelen kan het werk van God niet vervuld worden. Het is de levende God die Zijne doel-

einden vervult. Er moeten mannen wezen die door Jezus geroepen zijn, want niemand kan de eer op zichzelf nemen. Elke man moet geroepen zijn zooals Aäron geroepen is. Ik wil daarom zeggen, dat de Bijbel niet alles is, wat wij noodig hebben. Dit boek kan dat niet doen, beide het Oude Testament, noch het Nieuwe Testament. Heeft ooit een boek een werk vervuld? Heeft ooit een boek den Heiligen Geest gegeven? Neen. Maar de Heilige Schriften vertellen ons wat heilige mannen gedaan hebben. Deze heilige verordeningen zijn niet gedaan door den Bijbel, niet door doode menschen. Zij moeten volbracht worden door levende menschen. Wie oefent de dingen in uw koninkrijk uit? Doen de wetboeken dat? Doen de geschiedboeken dat? Moet gij niet wettig geautoriseerde beambten hebben, welke de wet uitoefenen en volgens de wetten leven? Zelfs de politieverordeningen zult gij niet zonder mannen toegepast zien. Zonder levende mannen kunnen de wetten van uw land niet vervuld worden. En indien dit de waarheid is aangaande de dingen van het leven, hoeveel te meer dan in de heilige dingen!

Nu wij wenschen, dat gij zoudt opletten, dat een profeet in deze dagen verwekt is. Hij heeft zijn getuigenis gegeven en heeft dat verzegeld met zijn bloed. Hij gaf dit aan de wereld en heeft het met zijn bloed verzegeld en hij heeft het in mijn vaderland gedaan. Ik ken de mannen die zijne opvolgers waren in zijne autoriteit en macht. Ik heb hunne werkzaamheden en opofferingen waargenomen, want zij zijn in den zelfden weg getreden van de apostelen en profeten van vroeger. Zij hebben deze moeilijkheden ontmoet en hun leven gegeven.

Ik maak u op deze dingen opmerkzaam, opdat gij de belangrijkheid ervan zult beseffen, want hunne getuigenissen zijn reeds gedurende zeventig jaren van kracht op de aarde. En de boodschap, welke zij brachten is, dat alle menschen zich zullen bekeeren en gedoopt worden voor de vergeving van hunne zonden en alsdan ontvangen de gave van den Geest. Dat leerde de Zaligmaker en wij doen hetzelfde, omdat het thans hersteld is. Wij hebben onszelven de autoriteit niet aangematigd om die dingen te brengen, doch toen de Profeet Joseph Smith verwekt werd, was hij meer dan Mozes. Hij was wetgever, hij verklaarde de wet, hij openbaarde elk grondbeginsel, noodig voor de zaligheid der menschen. Hij maakte vele leeringen, onduidelijk in de Schriften, duidelijk, want hij was van den Heer geroepen en van den Heer onderwezen. En wat bovendien nog noodig was, is in deze laatste dagen geopenbaard geworden.

Gij kunt zeer goed begrijpen, dat het noodig is voor alle menschen zich te bekeeren en gij zoudt het begrijpen, dat het noodig is, dat allen gedoopt zouden worden tot vergeving der zonden en dan den Heiligen Geest ontvangen. Voorzeker en juist zoo noodig als vroeger. De Heiligen Geest daalde niet alleen op Christus, doch ook op Zijne Apostelen en dat wel nadat het groote offer gebracht was, zóó zelfs, dat drieduizend op het Pinksterfeest gedoopt werden en den Heiligen

Geest ontvingen onder de handen van de Apostelen. In Samaria, en Eféze en door geheel Klein-Azië, in Griekenland en al die landen werd het Evangelie gepredikt en den Heiligen Geest ontvangen. De Zoon van God werd aan de Joden gepredikt en het bracht een groote beweging onder het volk, dat Paulus het Evangelie predikte. Hij werd vervolgd, geslagen, uitgedreven en bijna gedood door hen die zijne boodschap verwierpen, omdat het hunne gevoelens waren dat zij het Oude Testament alleen noodig hadden. Mozes en de Profeten waren voldoende voor hen. En ik zeg dat de Zaligmaker en de Apostelen voldoende waren, als zij gebleven waren. Doch de wereld besloot, dat zij gedood zouden worden en het zoude een menschenleven gekost hebben om een van de opvolgers der Apostelen te zijn. En deze groote belediging tegenover onze diensten is zonder twijfel de reden, dat er geen profeten onder de menschen geweest zijn. Doch laat mij u, mijne vrienden, onderwijzen door u aan te raden deze leeringen te onderzoeken, die zooveel beloven, want andere menschen maken niet zulke aanspraken. Zij zijn tevreden met wat in den Bijbel staat, maar ons is gegeven om bekend te maken, dat God zich geopenbaard heeft. Dat dezelfde gaven van het Evangelie van Christus in onze dagen zijn bevestigd geworden. En gij kunt ze ontvangen. Nu, wij komen voor dat doel tot uw land, met de boodschap van liefde en vrede. Wij hebben onze naasten lief. Wij doen voor onze naasten, wat wij wenschen, dat onze naasten ons zouden doen. Wij wenschen, oprechte, eerlijke broederlijke liefde. Wij wenschen de toewijding van de harten der menschen tot den Heer. Dat ze werken van gerechtigheid zullen doen, zoodat zij aan de verwoesting zullen ontkomen. Want zoodals de wereld eens door water verwoest werd, zoo zullen de goddeloozen eens door vuur verwoest worden. Dit heeft de Heer geopenbaard. Daarom is het noodzakelijk, dat wij ons bekeeren en naar Hem zoeken, Hem vinden en Hem kennen. Want indien eenig mensch den wil van den Vader wil doen, die zal van de waarheid der leer getuigenis ontvangen. En hij zal den Zoon kennen door den Heiligen Geest, die getuigenis geeft van den Vader en van den Zoon. Onder de inspiratie van den Heiligen Geest kunnen de dingen Gods verstaan worden. Zij, die den Heiligen Geest ontvangen, zullen de Heilige Schriften verstaan en zien dat de eindelooze verscheidenheid van Godsdienst er mee verschilt. Er is maar één weg, die tot het leven en één breede weg, die tot den dood leidt. En velen zijn er die op den breeden weg wandelen. Dit is onder den geest der wereld, de wereld van genoegens, de wereld van zonde en overtreding. De wereld is in duisternis omdat de Zaligmaker zich teruggetrokken heeft.

Ik geef mijne boodschap van avond als een broeder van u, een man die u liefheeft, een die meer dan een halve eeuw in deze toewijding geleefd heeft en die zoo zeker, als hij vóór u staat weet dat deze leeringen leven en zaligheid voor de menschen zijn, dat deze mannen door den Heer zijn gezonden om Zijne verordeningen te bedienen en dat alle mannen en vrouwen der wereld zaligheid kunnen krijgen en de zegeningen ervan. Ik geef mijnen zegen op

u, op het land en op uw gouvernement, want het is vrijgevig en edelmoedig, juist zooals ons gouvernement is aan de andere zijde der zee; deze natie is in goede overeenstemming met de onze. En de vrijheid, die wij hier hebben, zult gij hebben, als gij tot ons komt. Wij zullen u welkom heeten en wij zullen naar uwe leeringen luisteren. En indien gij eene waarheid tot ons brengt, die wij niet hebben, dan zullen wij u dankbaar zijn.

De Heere zegene dit volk en alles wat er toe behoort. Ik bid, dat de Heer een geest van belangstelling naar deze dingen in uwe harten moge verwekken. En indien gij ze moogt verstaan en den Vader moogt uitvinden, dan wil Hij getuigenis aan uwe zielen geven dat de getuigenis, die gij van avond van mij gehoord hebt, de waarheid is. Dit is mijne getuigenis en ik zegen u in den naam van Jezus. Amen.

Jezus Christus: De Openbaring van God.

(Vervolg van blz. 328.)

Philo's leerstelling vloeit van het denkbeeld dat God een „wezen” is dat volkomen van alle hoedanigheden ontbloomt is. Alle hoedanigheden in tijdelijke wezens hebben beperking en geen beperking kan aan God toegekend worden, die eeuwig, onveranderlijk, een onvermengd wezen, vrij en zelftoereikend is. Om eenige hoedanigheden aan God toe te kennen zou gelijk staan om Hem aan de kringen van een eindig bestaan te onderwerpen. Wij kunnen van Hem slechts zeggen dat Hij is, niet wat Hij is en dergelijke ontkennde voorzeggingen aangaande Zijn wezen schijnen aan Philo * * * het eenigste middel om zijn volslagen verhevenheid boven de wereld te verzekeren (d. w. z. boven en buiten het stoffelijk heelal). Een overeenkomende toepassing van Philo's afgetrokken denkbeeld van God, zou de mogelijkheid van eenig bedrijvend verwantschap van God met de wereld buitensluiten en dientengevolge van godsdienst; want een wezen volstrekt zonder hoedanigheid en beweging kan niet voorgesteld worden zich te bekommeren met de menigvuldige persoonlijke dingen. En dus, leert Philo, zou de volkomen volmaaktheid, reinheid en verhevenheid van God geschonden worden door rechtstreeksche aanraking met onvolmaakte, onreine en eindige wezens. Maar de mogelijkheid van een verbintenis tusschen God en de wereld wordt bereikt door eene onderscheiding, hetwelk het belangrijkste punt van zijne godgeleerdheid en kennis des heelals uitmaakt. Het eigenlijke wezen van God is van de oneindige menigvuldigheid van goddelijke denkbeelden of machten onderscheiden: God zelf is zonder hoedanigheid, maar hij beschikt over een oneindige verscheidenheid van goddelijke machten, door wiens bemiddeling een bedrijvend verwantschap tusschen de Goden en de wereld wordt teweeggebracht. In de bijzonderheden van zijne leering aangaande deze bemiddelende wezens wordt Philo gedeeltelijk geleid door Plato en gedeeltelijk door de Stoïcijnen, maar tegelijkertijd maakt

hij van de zamengestelde godsdienstige opvattingen van het Heidendom en Judaïsme gebruik. Plato volgende noemt hij ze eerst „Denkbeelden” of voorbeelden van alle dingen; zij zijn denkbeelden van God, nochtans bezitten zij een werkelijk bestaan en werden voor de schepping der bespeurbare wereld voortgebracht, waarvan zij sleutelen zijn. *** Philo beweert dat de goddelijke krachten eenerlei met de „booze geesten” der Grieken en de „Engelen” der Joden, d. w. z. dienstknechten en boodschappers van God, door hetwelk hij met de eindige wereld gemeenschap houdt. *** Philo beschouwt alle persoonlijke „gedachten” in eene algemeene en hoogste „gedachte” of macht — de eenheid der persoonlijke gedachte — omvat, hetwelk hij de „logos” of „verstand” van God noemt en hetgeen wederom als werkend „verstand” beschouwd wordt. De logos is daarom de hoogste bemiddelaar tusschen God en den mensch, de wereld; de eerstgeborene zoon van God, de aartsengel, het voertuig van alle openbaringen en de hooge priester die voor God staat ten gunste der wereld. Door wien de wereld geschapen werd. *)

Zoodat de Joden het volk dat gekozen geworden was om getuigen voor God tot de wereld te zijn — vermoed schijnen geworden te zijn van de zending die aan hen gegeven werd. Zij waren vermoed zich in een toestand te bevinden waar hunne handen tegen allen menschen verheven schenen te zijn en de handen van alle menschen tegen hen. Zij hadden den geest die hunne voorvaders ondersteund had verloren en spoorde dientengevolge deze lafhartige overeenkomsten op, door hetwelk overeenkomst kon aangetoond worden te bestaan tusschen de wijsbegeerte der Heidenen en de openbaringen van God aan hunne vaders.

Dit voltooid het overzicht dat ik van plan was op dit gebied te maken. Wij hebben nergens een kennis van den waren en levende God aangetroffen. Nergens een leeraar die met bepaalde kennis aangaande het onderwerp der onderwerpen optrad — een onderwerp zoo nauw met het eeuwige leven in verband, dat de schrijftuur bewerd God te kennen is het eeuwige leven; en hieruit volgt natuurlijk de gevolgtrekking dat God *niet* te kennen is *niet* het eeuwige leven te bezitten. Wij kunnen tot geen ander besluit komen uit het overzicht dat wij onder de denkbeelden der wereld aangaande het bestaan en den aard van God genomen hebben, dan hetgeen zich op ons aandringt — de wereld had hoogst noodzakelijk een openbaring van God van noode. Hij, voorwien de Egyptenaren en Indische volkeren zich tot het Pantheïsme wendde, moest bekend gemaakt worden. Die God, waarvan Confucius hebben wilde — dat den mensch hem eerbiedigen zou, doch op een afstand hield, moest nabij komen. De „Alfader” der Goths, die voor hen onbepaald, onbegrijpelijk was, moest uit de Noordelijke duisternis in het heerlijke licht gebracht worden. Het God-denkbeeld dat onder de Grieksche wijsgeeren bestond, moest uit de nevel hunner ijdele bespiegelingen gebracht worden en voor de

*) Professor E. SCHURER, of University of Giessen, art. Philo in Encyclo. Brit.

wereld treden. Hem, wien de Joden bezig waren te ontkennen en verzaken moest opnieuw aan de kinderen der menschen geopenbaard worden. En ziet! als de sluier van de openbaring welke God van zichzelf geeft valt, in welke vorm treed hij uit de achtergrond van des werelds onkunde en verborgenheid? Een mensch, zoo waarachtig als God leeft! Jezus van Nazareth — de Grootte Landsman, Leeraar van Judah! Zij, die God als onpersoonlijk, zonder vorm voorgesteld hadden, moesten Hem voortaan beide als een persoon en in de gedaante van een mensch kennen. Zij, die Hem voor zonder hoedanigheden hielden, moesten Hem voortaan met de hoedanigheden van Jezus van Nazareth kennen. Zij, die Hem als oneindig verschrikkelijk beschouwde, moesten Hem voortaan als oneindig vreedzaam kennen. Diegenen welke Hem op een afstand wilden houden, willen Hem nu naderbij laten komen. Dit is des werelds verborgenheid geopenbaard. Dit is God geopenbaard in het vleesch. Dit is den Zoon van God, die de Vader komt openbaren, want Hij is het uitdrukkelijke beeld en gelijkenis van dien Vader's persoon, en de terugkaatsing van dien Vader's verstand. Wanneer den mensch voortaan zal zeggen: Vertoon ons den Vader, zal hij op zichzelf wijzen als de volledige openbaring van den Vader, en zeggen: „Hij die mij gezien heeft, heeft eveneens den Vader, gezien.” Wanneer den mensch voortaan zal twisten omtrent het „wezen” en den „aard” van God, zal het een bekwaam antwoord wezen, Jezus Christus op te houden als de volledige, volmaakte openbaring en verklaring van God, en zoo zal het door alle eeuwen zijn; daar zal geen verontschuldiging voor den mensch zijn om te zeggen dat zij God niet kennen, want allen mogen Hem kennen, van de minste tot de hoogste, zoo tastbaar en reëel een openbaring heeft God van Zichzelf gegeven in den persoon en karakter van Jezus Christus.

Let wel op, daar is in dit alles geen woord omtrent de verborgene, onuitsprekelijke teweegbrenging van den Zoon van God van den Vader, benevens al de verborgenheden die de menschen te zamen gevoegd hebben in hunne geleerde onderzoekingen naar God. Geene vraag is opgekomen of Jezus uit niets voorgebracht werd of door onuitsprekelijke teweegbrenging uit de hoofdbestanddeelen van den Vader verkregen was. Hetzij hij medezelfstandig is, d.w.z. van de *zelfde* zelfstandigheid met den Vader of slechts van een *gelijke* zelfstandigheid. Noch is er eenig geschil ontstaan of Jezus voor of na den aanvang van de tijdrekening „voortgebracht” werd.

Alle deze en een honderd andere vragen ontstonden nadat de Christelijke leerstelling der Godheid in aanraking begon te komen met de Grieksche en andere wijsbegeerten. Jezus nam het bestaan van een God als een vastgesteld feit aan en verklaarde zelf den Zoon van God te zijn; daarmede de Joden ergerende, want zij zagen dat Hij zichzelf met God gelijk stelde,*) en een mensch

*) Joh. V : 18.

zijnde zichzelf voorgaf God te zijn.†) Zij waren inderdaad traag om de groote waarheid te leeren, die duidelijk in Jezus Christus geopenbaard werd — dat God een volmaakt mensch is. Zoodanig was Jezus Christus en Hij was God geopenbaard in het vleesch. „Was,” zeg ik? Neen, ik zoude „is” gezegd hebben; en dusdanig zal Hij voor eeuwig blijven; Hij is een geest met een onsterfelijk lichaam omhuld, een verzezen lichaam van tastbaar vleesch en beenderen, eeuwig gemaakt en nu met Zijn Vader in den hemel wonende; wiens uitdrukkelijk beeld en gelijkenis Hij is; evenzoo wel nu als toen Hij op aarde was; en dientengevolge moet de Vader eveneens een persoon van vleesch en beenderen zijn, zoo tastbaar als de verhevene mensch, Christus Jezus, de Heere.

Nu komt er juist een gedachte in mij op, die ik niet gemeend had een deel van deze redevoering te maken; doch in zooverre het zich voor doet, zal ik het verwelkomen, en het u eveneens geven. Zij is als volgt: De openbaringen die God aangaande Zich-zelfen en de Schepping der hemelen en aarde gegeven heeft, zijn geenzins een onderneming om het geheele heelal te verklaren. Ik geloof dat ik bij vroegere gelegenheden, in uwe tegenwoordigheid, op de uitgestrektheid van het heelal, door hetwelk wij omsingeld zijn geweest heb, vergeleken bij hetwelk deze onze kleine aarde slechts als een korreltje zand aan den oever van een eindelooze zee kust, of een enkel stofje dobberende in Gods zonnestralen, een der minste zijner machtige scheppingen kan beschouwd worden.

Door bemiddeling van telescopen hebben mannen van wetenschap in den omvang van ons gezicht het bestaan van heele uitstekende groepen van sterren gebracht, welke het ongeholfene menschelijke oog nooit gezien hebben, groepen evenzoo onmetelijk, als wij met ongeholfen oogen kunnen zien, en in afstand zoo ver van ons verwijderd dat het een millioen jaren zou vereischen voor een lichtstraal, zich bewegende als het doet met bijna ongelooflijke spoed, ons van hen te bereiken; dientengevolge moeten zij door al die jaren bestaan hebben. In een klein werkje, waarin ik die andere dag las, „Een Kort Inzicht in Groote Vragen” genaamd, vond ik de volgende beweringen:

Sir Robert S. Ball, President der Koninklijke Sterrekundige Vereeniging van Engeland, heeft onlangs de bewering gemaakt, dat het bestaan van dertig millioen zonnen nu bewezen is geworden door wetenschappelijke ontwikkeling. Indien er gemiddeld tien planeten voor iedere zon zoude zijn, zou er bijgevolg omstreeks driehonderd millioen werelden bekend zijn te bestaan. Een ongehinderde telegraphische boodschap, welke de aarde achtmaal in eene seconde kon omtrekken en onze zon van de aarde in acht minuten kan bereiken, zou achtienhonderd jaren noodig hebben om de verafgelegenste van de andere bekende zonnen te bereiken. * * * De driehonderd millioen werelden, van dewelke wij dim bewust zijn door het wetenschappelijke oog, zijn inderdaad geen waar-

†) Joh. X : 30—33.

deerbaar gedeelte van het heelal. De groote ruimte welke aan ons gezicht blootgesteld is geworden, kan niet gelijk beschouwd worden aan het voorportaal van het grootere rijk van de Eeuwige Macht. Onze eigen wereld in vergelijking genomen met het heelal, is zelfs niet gelijk aan een druppel water tot al het water van al de zeeën van deze wereldbol.

Het kleine boekdeel van openbaring, den Bijbel, dat wij hebben, is geen poging om te vertellen omtrent het „begin” van al deze werelden, van het geheele heelal, de wetten die daarin in gebruik zijn, of aangaande het ras van wezens die ze bewonen, of de Goden die daar heerschen. De openbaringen die wij ontvangen hebben zijn degene die tot onze aarde behooren en tot hare hemelen; en tot onzen God. Onze openbaringen zijn slechts plaatselijk van hunnen aard, tot ons beperkt zijnde, en behooren alleenlijk tot onze aarde en de hemelen daaraan verbonden, niet tot al de uitgestrekte scheppingen der Goden. Ik vertrouw dat deze verklaring, slechts in het voorbijgaan aangehaald, onze jongelieden helpen zal om de Schriften die zij studeeren beter te begrijpen.*) (*Wordt vervolgd.*)

Ongeleerdheid in de Wereld.

Volgens de „*La Nature*”, is in de drie slaven landen, Rusland, Roumania en Servia de onkunde het grootst. Het getal van personen welke onbekwaam zijn om te lezen of te schrijven, is naar men zegt 80 uit de 100. In de latijnsche rassen, wordt het grootste getal van ongeleerde mensche in Spanje gevonden, waarvan men zegt dat er 65 uit elke 100 ongeleerd zijn. Daarna volgt Italië met 48 ongeleerde per 100 en Frankrijk en België met 14. In Hongarije 43 uit de 100 in Australië 39, in Ierland 21, Holland 10, Engeland 8, Schotland 7. De blanke bevolking der Vereenigde Staten geeft hetzelfde cijfer als Engeland, dat is, 8 ongeleerde uit 100 personen. Volgens de *La Nature*, is er in Duitschland slechts één per 100 inwoners. In Baden en Wurtemberg is er bijna niet een ongeleerde, en in de Schandinavische landen kunnen bijna alle menschen lezen en schrijven.

Het is niet zonder belang deze getallen na te gaan, in verbinding met het feit, dat de „Mormoonsche” zendingen, succes hebben en dit altijd gehad hebben, in landen waar de verlichting algemeen is. Het is menigmaal door menschen welke weinig of niets aangaande de kerk weten, beweerd geworden, dat hare leerstellingen het meest door onkundige menschen, welke gemakkelijk verleid kunnen worden, worden aangenomen. Doch de geschiedenis der „Mormoonsche” Zendingen, leveren ons voldoende en compleete bewijzen, om deze beweringen te wederleggen. Feitelijk, de waarheden welke in de „Mormoonsche” Theologie gehoorzaamd worden, zijn ver boven het begrip der onverstandigheden. Zij zijn spoedig begrepen door personen welke helder van verstand, zoowel als naarstiglijk zoekende naar waarheid zijn.

*) Ziet Paarl van Groote Waarde, Hoofdstuk I : 31—39 en Hoofdstuk II : 1.

De Sier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

WILLARD T. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Drie-en-zeventigste Algemeene Halfjaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City 4,5 en 6 October 1902.

Voortreffelijk weder en een groote menigte, waren onder de toestanden die uitblonken bij den aanvang van de Conferentie. Het werd opgemerkt dat er van verre en nabij personen tegenwoordig waren en dat de omliggende Staten en Mexico en Canada hun quota bijdroegen. Van de algemeene autoriteiten waren tegenwoordig: Van het eerste Presidentschap Joseph F. Smith, John R. Winder en Anthon H. Lund. Van de Raad der Twaalf Apostelen, John. Henry Smith, George Teasdale, Marriner W. Merrill, Matthias F. Cowley, Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson, Reed Smoot en Hyrum M. Smith. Presideerend Patriarch der Kerk John. Smith. Eerste zeven Presidenten der Zeventigers; Seymour B. Young, Christian D. Fjeldsted, Brigham H. Roberts, George Reynolds, Jonathan G. Kimball, Rulon S. Wells en Joseph W. Mc. Murrin. Van het Presideerende Bisdom, William B. Preston, Robert T. Burton en Orrin P. Miller en vele andere leiders van het Priesterschap.

Het koor en de gemeente zong het lied dat begint:

O Heer wij brengen nu.

Ouderling Collins R. Hakes offerde het openingsgebed. Het koor en de vergadering zong:

Verlosser van Israël.

Daarna sprak President Joseph F. Smith als volgt: Mijne geliefde Broeders en Zusters, ik groet U hartelijk deze morgen met uwe tegenwoordigheid in deze Conferentie. Ik ben verheugd zoo vele vertegenwoordigers te zien als zich hier deze morgen bevinden. In het bijzonder verheug ik mij zoovelen van de presideerende autoriteiten der Kerk te zien — de Apostelen en de presidenten der ringen en eveneens vele der presidenten der verschillende zendingen der Kerk. Het is inderdaad behaaglijk deze onze broederen vergaderd te zien, op wien zulk een groote verantwoording rust, daar hen de verkondiging van het Evangelie tot de natiën der aarde toevertrouwd is en met de zorg der kudde van Christus in de verschillende Ringen van Zion belast zijn.

Gedurende deze Conferentie wenschen wij, in zooverre de tijd toelaat, aan zoovelen der Ouderlingen die buitenslands presideeren en de presidenten der ringen van Zion een gelegenheid te geven hunne gevoelens te uiten; en opdat wij zoovele mogen bereiken als mogelijk is, hopen wij dat de broederen die zullen spreken dat gedeelte van den Geest van God zullen hebben dat zij bekwaam zijn om duidelijk,

rechtstreeks en met beknoptheid over die onderwerpen te spreken die hun voor den geest komen. Wij hebben hier de Apostelen, de Presidenten der Zeventigers en het Presideerende Bisdóm, die inderdaad reizende Ouderlingen in de Kerk zijn, de verschillende ringen van Zion en de verschillende zendingsvelden van tijd tot tijd bezoekende en zij zijn bijzonder met de toestand betreffende het werk des Heeren in de verschillende arbeidsvelden die zij bezocht hebben op de hoogte en zullen bekwaam zijn tot ons, betreffende die onderwerpen te spreken, die het belangrijkste en noodzakelijkste zijn voor de algemeene verlichting dergene, die tot de Conferentie gekomen zijn en tot stichting voor het geheele volk.

Wij verlangen tot het volk te zeggen, dat wij ons zeer dankbaar gevoelen tot den Heere voor zijn voortdurend mededoogen over ons, en niettegenstaande de droogte van het verschenen seizoen, hetwelk welhaast in vele deelen des lands nog nooit te voren heeft plaats gehad, gevoelen wij dat de Heiligen grootelijks gezegend zijn geworden en dat er geene noodzakelijkheid voor eenige groote ontbering of behoefte onder het volk behoefte te wezen als een gevolg van de droogte, maar gevoelen dat allen gezegend zullen worden met het toereikende voor al hunne nooddrufden. Evenzoo zijn wij in vele deelen van het land rijkelijk gezegend. Daar is overvloed van water geweest en in sommige deelen is ons volk door ongekeerde regenbuien bezocht geworden, groote overstromingen tengevolge hebbende, dewelke meer of minder schade aan het volk berokkende, doch dit is natuurlijk niet van een zeer groote uitgestrektheid.

Wij gevoelen in onze harten te zeggen dat Zion bloeiende is en dat het over het algemeen alles wel is met het volk van God; nochtans begrijpen wij dat er groote gelegenheid voor ons bestaat om te verbeteren en dat de gelegenheden ter vooruitgang zeer groot zijn. Wij hopen dat al de Heiligen der Laatste Dagen hunnen ijver en getrouwheid voor de Heer in het werk waarin zij zich bevinden zullen voortzetten, dat Zion mag blijven voortgaan te bloeien in de toppen der bergen en dat de bedoelingen van God Almachtig omtrent zijn volk en zijn werk in de laatste dagen voltooid en volledig tot stand gebracht mag worden. Wij gevoelen dat de Heere zijn volk en de aarde om hunnen 't wil in de toekomst overvloediger zegenen zal dan in het verledene. In evenredigheid als wij onze ijver en getrouwheid voor de Heere hernieuwen en vermeerderen in het onderhouden zijner geboden en in alle rechtvaardigheid en aannemelijkheid voor zijn aangezicht wandelen, zoo zullen zijne zegeningen over het volk vermeerderen en over al hunne bezittingen en over de aarde die zij bewonen.

Wij wenschen u, broeders en zusters, geluk met uwe tegenwoordigheid hier deze morgen, en wij bidden God om over u en over ons allen Zijnen Heiligen Geest uit te storten gedurende deze Conferentie, opdat wij een tijd van vreugde mogen hebben, en dat wij bekwaam zullen zijn, verstandig en wijs te handelen met de zaken die tot onze aandacht gebracht mogen worden; dat wij de

geest van eenheid, liefde en verknochtheid voor de zaak van Zion voortdurend in onze harten mogen hebben; dat wij geene gevoelens van verdeeldheid hebben, maar dat wij één mogen zijn, opdat wij inderdaad het volk van God mogen zijn. Het is niet mijne beooging om mijn gesprek te verlengen deze morgen, doch ik wenschte mijne dankbaarheid tot mijn Vader in den hemel, voor al zijne genade en zegeningen uit te drukken.

Wij willen tot het volk zeggen, dat wij geen reden tot klagen hebben over de ijver der Heiligen, zooverre wij bekwaam zijn te oordeelen, over het onderhouden der wet der tienden. Wij gelooven dat de Heiligen der laatste Dagen die wet zoo getrouwelijk in acht nemen als zij ooit gedaan hebben en wij verzoeken u dringend, dat gij zulks zult blijven doen, totdat onze handen van alle verplichtingen vrij zullen zijn en totdat wij middelen in de voorraad-schuur des Heeren zullen hebben, waardoor grootere werken, dewelke noodzakelijk mochten zijn om te verrichten, kunnen uitgevoerd worden. Wij gevoelen dat er zeer veel is, dat gedaan kan worden en zeer veel dat gedaan moet worden in het belang van Zion en ten voordeele van het volk van God. Wij gevoelen dat een poging zoude gemaakt worden om de Tempelen van God te bewaren, die huizen, die gebouwd zijn om de verordeningen van het Evangelie daarin voor de levenden en de dooden te bedienen. Wij verlangen dat deze gebouwen bewaard zullen worden en hersteld en in een heilzame toestand zich bevinden opdat de Geest des Heeren daarin moge wonen en dat degenen, die daarin bedienen, de tegenwoordigheid en invloed van zijnen Geest kunnen gevoelen. Wij gevoelen, eveneens dat, wanneer de tijd zal komen en onze banden vrij zullen zijn van de verplichtingen die nu op ons rusten, dat andere plaatsen zouden bereid worden voor het gemak der Heiligen der laatste Dagen in de ver afgelegene ringen, opdat degenen, die op groote afstanden van het centraalpunt wonen, de voorrechten mogen hebben om de verordeningen van het Evangelie te ontvangen zonder daardoor tot de groote uitgave en verlies van tijd, dat er nu voor noodig is, om 500 tot 1000 mijlen te rijden om de huizen van God te bereiken, over behoeven te gaan. Wij hopen den dag te aanschouwen, wanneer wij tempelen in iedere richting van het land zullen gebouwd hebben, waar zij noodig zijn voor het gemak van het volk; want wij beseffen, dat een der grootste verantwoordelijkheden, die heden op het volk van God rusten, hierin bestaat; dat zij hunne harten tot hunne vaders zullen gekeerd krijgen en dat zij het werk dat noodzakelijk is voor hen gedaan te worden zullen doen, opdat zij behoorlijk vereenigd zullen worden in het Nieuw en Eeuwig verbond van geslacht tot geslacht. Want de Heere heeft door den Profeet Joseph gezegd, dat dit een der grootste verantwoordelijkheden is die ons in deze laatste dag toevertrouwd is.

Moge God ons bijstaan in dit werk en ons helpen om getrouwd te zijn elk en een iegelijk, dat wij de middelen mogen bezitten om dit te volbrengen is mijne bede, in den naam van Jezus. Amen.

Ouderling Joseph Robinson, president der California-zending, was de volgende spreker. Daar zijn ongeveer zeshonderd Heiligen in California. De zendelingen, die in vele gevallen slechts jongelieden waren, zijn een ernstig en ijverig korps. Het was niet zoo noodzakelijk, zeide hij, om Schrifturaanhalingen te maken ter verdediging van de waarheid, want het volk in California was over het algemeen niet zeer bekend met den Bijbel, maar het is noodzakelijk om het volk aan te toonen wat de waarheid voor ons gedaan had.

Daarna sprak Ouderling Ephraim H. Hye, president der Zending in de Zuidelijke Staten. Hij had slechts drie maanden in deze zending gearbeid. Hij contrasteerde het volk uit het zuiden met dezenen van het uiterste Westen, waar hij hier te voren als een zending gearbeid had. Daar waren omstreeks negentig Ouderlingen in zijn nieuw arbeidsveld en kon wel voor dubbel dat aantal wenschen.

Daarna werd de Conferentie door Ouderling Ben E. Rich, president der Middel-Statēn toegesproken. Wij leven in een eeuw, zeide hij, waarin de beloften tot de oude Profeten gemaakt, vervuld worden. Het koninkrijk van God wordt in de aarde gevestigd, en wij zijn gezegend geworden met het voorrecht om het werk van God te aanschouwen en het te helpen vestigen.

Hij sprak verder over de goede leeringen, welke hij vanaf zijn jongelingsdagen ontvangen had. Hij gaf een zeer sterke getuigenis van de waarheid van het Evangelie.

Ouderling J. A. McRae, van de Colorado-zending, was de volgende spreker. Het was noodzakelijk om dikwijls te vergaderen om aan onze plichten herinnerd te worden; want daar is een invloed die de woorden van Gods dienstknechten vergezeld. Het grondgebied van de Colorado-zending is zeer uitgebreid, en het aantal Zendingen ongeëvenredigd weinig. Nochtans hadden vele duizenden het Evangelie gehoord. Veel goeds was gedaan geworden alhoewel er zeer weinig doopingen plaats gehad hadden.

Ouderling Hyrum M. Smith, van den Raad der Apostelen, sprak vervolgens tot de vergaderden. Hij verheugde zich, naar zoovele getuigenissen te luisteren. Het was uitstekend dat zoovele duizenden het Evangelie hoorden. De wereld moet gewaarschuwd worden voor de komst van Christus. Maar het was zelfs nog belangrijker, dat degenen die de waarheid ontvangen hadden, de waarheid bewaarden, die zij hadden. Het is noodig om alle beginselen van het Evangelie aan te nemen om zalig te worden. Hij zou altijd zijn stem verheffen tegen hen, die kwaad van de waarheid spraken en in verdediging van de beginselen van het Evangelie.

Het koor en de vergaderden zongen het lied dat aanvangt:

Leid ons, o Gij Grootē Meester!

Benedictie door Ouderling Thomas E. Basset, President der Fremoutring.

Zaterdagmiddag.

De Sprekers en hunne Onderwerpen op de Tweede Vergadering der Conferentie.

Het koor en de menigte zong:

O volheid van zegen.

Het openingsgebed werd opgeofferd door Ouderling William Budge, president der Bear Lake ring, waarna er wederom werd gezongen:

Komt Heil'gen, komt, geen werk of last gespaard.

Ouderling J. G. Duffin, president der zending in de Zuid Westelijke Staten was de eerste spreker. Hij zeide niemand kan de harten der menschenkinderen bereiken met de beginselen die onze Hemelsche vader geopenbaard heeft dan tenzij hij door den Geest van God geleid wordt. Wanneer wij getuigen dat Joseph Smith een profeet van God is, beleden wij dat hij in die hoedanigheid Jezus Christus vertegenwoordigde. Hij, vanwege zijn getrouwheid in het vóórbestaan werd vóórverordineerd deze positie te bekleeden. Door Hem heeft onze Hemelsche Vader zichzelf wederom aan het menschdom geopenbaard. Zij die het niet willen ontvangen willen ook niet de beginselen van zaligheid aannemen. De zending waarin de spreker arbeid, heeft een Korps van getrouwe Ouderlingen en eene zeer verstandige, schrandere vrouwelijke zendeling. Zeer veel belang wordt door een groot aantal personen in het Boek van Mormon geplaatst, waarvan vele afleveringen verkocht zijn.

Ouderling Asahel Woodruff, president der zending van de Noordelijke Staten was de volgende spreker. Er zijn zes staten in deze zending, waarin honderd Ouderlingen arbeiden. Omtrent 8000 traktaten zijn verspreid en een gelijk aantal vergaderingen gehouden. De ouderlingen zijn na het houden dier vergaderingen veel hartelijker in de huizen van het volk ontvangen. Een groote kenmerkende hoedanigheid van zendingsarbeid is het voordeel door jongelingen hierin werkzaam behaald. Zij verkrijgen door deze loop een kennis van menschen en zaken van onuitsprekelijke waarde.

Ouderling Nephi Prat, president der zending in de Noordwesterlijke staten, volgde. Hij en zijne medearbeiders hadden de goddelijke zending van Joseph Smith verkondigd. Zij hadden ook veel omtrent de toekomstige oordeelen van God over de wereld gesproken en andere daarmede in overeenstemmende onderwerpen de komst van Christus op het oog hebbende. In die zending waren drie vertakkingen van de Kerk en een Zondagschool. Zeventien personen waren gedurende de laatste vijf maanden gedoopt geworden.

Ouderling John Henry Smith van den Raad der Apostelen gaf een belangwekkend verslag van het onlangs afgelegene bezoek door hem en een aantal anderen tot sommige der Oostelijke Staten. Hij verhaalde verscheidene voorvallen daarmede in verband, het-

welk de goede gevoelens van de zijde van vele voorname personen tot de Heiligen der Laatste Dagen aanduidde.

Het koor en de gemeente zong:

Wij danken U Heer, voor profeten.

waarna de benedictie gegeven werd door Ouderling Elward H. Snow, president der St. George Ring. *(Wordt vervolgd.)*

Laat U niet misleiden.

Het is verbazend dat na de vele uiteenzettingen van het zogenaamde „Spiritisme”, geestenbezwinging, waarzeggerij en andere voorstellingen, door hetwelk zwakhoofden en teerhartige menschen slachtoffers worden, zoovelen andersints schrandere menschen achter de fakirs aanloopen, die een bestaan verkrijgen door bedriegerij, en wiens mededeelingen, hetzij als echt of verzonnen beschouwd worden, geheel en al waardeloos zijn voor hen die er voor betalen. Blootstellingen van de bedriegerijen door beroeps „mediums” clairvoyants, voorspellers en hunne gelijke bedrijven, zijn van tijd tot tijd in de voornaamste publieke bladen door dit en andere beschaafde landen openbaar gemaakt, en nochtans sluiten dupes zich bij de bedriegers aan en betalen geld voor hetgeen hun van geen zinnelijk voordeel kan zijn.

Veronderstel dat een van deze waarzeggers iemand zijn naam, ouderdom, het voorafgegane, het aantal tanden dat hij verloren heeft, of iets omtrent zijn verleden leven verteld, hoeveel kennis heeft hij verkregen door de openbaring?

Hij wist het alles reeds voorheen, zoo is er niets toegevoegd tot zijn kennisvoorraad. Hij is slechts verrast en geleid om geloof in de voorzeggingen van de waarzegger te plaatsen, welke gewoonlijk tot den grond vallen, doordien het slechts giswerk is hetwelk zoo nu en dan het merk eens raken zal, maar dat gewoonlijk niets dan geestbespiegelingen zijn.

Wij zeggen niet dat er niets in is, in hetgeen „geestenzienerij” genaamd wordt en dergelijke gaven sommige personen bezaten, maar wij beweren dat de mededeelingen door die middelen en het spiritisme en andere verborgene bronnen gemaakt zijn, gewoonlijk van geen waarde en ontbloom van nuttige kennis, hetzij zij tot deze wereld of de geestelijke sferen betrekking hebben.

Wij herhalen onzen raad tot onze lezers, om alle dergelijke verstorende elementen ernstig alleen te laten. Door den raad van den profeet Jesaja te volgen, in hoofdstuk acht. vers 19 en 20 vervat, zullen zij zichzelf van veel hevige gemoedsbeweging en sommige kosten vrijwaren, en daardoor vermijden om onder een invloed te komen dat van geen voordeel is, maar hetwelk dikwijls tot duisternis en wederwaardigheden leidt.

(Des. News.)

Herinneringen van den Profeet Joseph.

DOOR L. L. GREENE RICHARDS.

Ouderling John. W. Hess, die voor een langen tijd president van de Davis-Ring van Zion was, deelde ons bijzondere belangwekkende herinneringen van den Profeet Joseph mede.

Toen Ouderling Hess een jongen was, van omstreeks twaalf jaren, huurde zijn vader een huis te Richmond landing, ook wel onder den naam van Pomeroy's Ferry bekend. Daar ontscheepte de Heiligen zich, die van Kirtland over het water kwamen om naar Far West te gaan. En daar hield de Profeet Joseph zich op, in gezelschap van zijn broeders Hyrum en William en meer anderen, dertien in getal, als zij terugkeerden van het uitleggen der stad Far West. Zij vertoefden voor dertien dagen in het huisgezin van Vader Hess.

De Profeet beoefende zich in het Grieksch en Latijnsch. Hij studeerde met onvermoeide ijver, totdat hij zeer vermoeid was. Dan verliet hij zijn vertrek en hield zich bezig met de kinderen in eene uitspanning, wellicht was het sijn „wegkruipertje,” daarmede de kinderlijke eenvoudigheid aanduidende, wat het leven van dien merkwaardige man kenmerkte. En o, wat was hij bij een ieder lid van dat huisgezin bemind! Broeder Hess zegt, dat hij nooit iemand anders gezien heeft, die hij zoo lief gehad heeft als hij de Profeet Joseph Smith bemind heeft. Hij kan zich wel herinneren dat Joseph hem herhaaldelijk op zijn schoot nam en hij zijn armen rondom den hals van den geliefden Profeet deed en door hem omhelzd werd; en hoe het hem, aldus vastgeklemd zijnde tot het verhevene, edelmoedige, machtige hart van den Profeet, een hemelsche indruk gaf, die nimmer beschreven of vergeten kan worden.

Bij een zekere gelegenheid hoorde de kleine jongen sommige der Broederen spreken over de kracht die zij gevoelden, dat zij bezaten om verzoeking weêrstand te bieden, en hij heeft nooit vergeten wat de Profeet tot hen zeide; het was: „Broederen, indien gij u op des duivels grond begeeft, zoo zal hij u hanteeren! Blijft van hem verwijderd, hoe verder hoe beter”.

Toen de Profeet het tehuis dat hij bij Vader Hess gevonden had verliet, zoudt gij gedacht hebben dat er een begrafenis in het huisgezin plaats had; de kinderen beminden hem allen zoo zeer. Dit is zooals Ouderling Hess zich die dagen en gebeurtenissen herinnert.

Ontslag en Benoeringen.

De volgende Zendingen zijn van hunne arbeid in de Nederlandsch-Belgische Zending ervol ontslagen, om den 22en November per S.S. „New England” van Liverpool naar Zion te vertrekken: Ouderling Joseph C. Platt, als president der Groningsche Conferentie, en Ouderling Jan Tingen, als reizende zending der Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling John H. Peterson is geroepen om over de Groningsche Conferentie te presideeren.

Ouderling Leonard van den Akker die reeds sedert den aanvang van dit jaar als vertaler en schrijver voor „*De Ster*” optrad, is van deze arbeid eervol ontslagen, met verlof om den 22^{en} November naar huis terug te keeren.

Ouderling Gerard J S Abels en Zuster Margareth Abels zijn van de Amsterdamsche Conferentie ontslagen. Broeder Abels zal nu zijn arbeid als vertaler voor „*De Ster*” aanvaarden.

Ouderling Joseph L. Alvords is van zijn werkzaamheden in den Haag ontslagen, om die in de Groningsche Conferentie voort te zetten.

Gemengd Nieuws.

De tentoonstelling van kunst en nijverheid en de producten van Utah, die gewoonlijk gedurende de October Conferentie gehouden wordt, werd door 5575 personen op eene dag bezocht en op de kinderen dag door 18000 kinderen van de Salt Lake City Ring van Sion.

In eene weder vereeniging van Ouderlingen en Heiligen der Turksche zending te Salt Lake City, Utah, gehouden alwaar een weinig meer dan 20 personen aanwezig waren, bleek het na onderzoek, dat de zendelingen die zich onder hen bevonden, niet minder dan 30 verschillende talen vertegenwoordigden die op den een of anderen tijd door hen grondig gestudeerd waren.

De Post-directeur te Salt Lake City heeft vergunning ontvangen om brievenbussen op de trammen te plaatsen. De bussen zullen op bestemde plaatsen geleidigd worden en de brieven per eerst vertrekkende trein voortgezonden worden.

Overleden.

Den 9de November overleed te Dordrecht, Marinus Pellegrine, zoonje van F. P. Pellegrine. Het werd den 5de Jan. 1902 te Dordrecht geboren, alwaar het door Ouderling Jan van Daalen werd ingezegend.

I N H O U D :

Redevoering van Apostel Francis M. Lyman. Blz. 337	Laat U niet misleiden Blz. 350
Jezus Christus: de openbaring van God „ 340	Herinneringen aan den Profect Joseph „ 351
Ongeleerdheid in de Wereld „ 344	Ontslag en Benoemingen „ 351
Drie-en-zeventigste Algemeene Halfjaarlijksche Conferentie „ 345	Gemengd Nieuws „ 352
	Overleden „ 352

Uitgave van W. T. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.